

Znovuzrození nového člověka je prvním krokem

Zachovávat Boží zákon? A není to pouze zákonictví? Ano, bez znovuzrození nového duchovního člověka, obrácení a odevzdání se Kristu je. To po nás ale Ježíš Kristus nechce!

Máš v duši vědomí jistého nedostatku, hlad a žízeň po spravedlnosti? To je důkazem, že Kristus působí v tvém srdci, aby byl hledán a pomocí daru Ducha svatého dokonal to, co sám nemůžeš udělat.

Následovat Ježíše vyžaduje celé obrácení na počátku a opakované obrácení každý den.

Premýšlíme-li o Boží lásce, o Kristově veliké oběti, o utrpeních které On, náš Stvořitel podstoupil kvůli nám, musíme padnout na kolena a vyznat Ježíši Kristu náš hříšný život. Kristova nesmírná oběť nás nemůže nechat chladnými a naše srdce touží stále více a více padnout do jeho laskavého náručí a vyznat mu své hříchy, za které On již zaplatil. Kristus nás s láskou přijímá, očisťuje nás svou milostí od jisté smrti, která nám za přestoupení zákona patřila, a dává nám své roucho spravedlnosti. Kristus nás pak proměňuje svým Duchem Svatým a uschopňuje nás žít jiným životem a stále více se podobat Kristu. Zapisuje svůj svatý zákon do našeho srdce a tím nás uschopňuje jej z lásky dodržovat. Proto na počátku je **poznání Krista** jako našeho osobního Spasitele a **pokání z našich hříchů**.

Padli jste již na svá kolena a s lítostí v srdci nad svými hříchy okusili Kristovu náruč?

Lukáš 13,3 - Ne, pravím vám, ale nebudete-li činit pokání, všichni podobně zahynete.

Lukáš 15,7 - Pravím vám, že tak bude v nebi větší radost nad jedním hříšníkem, který činí pokání, než nad devadesáti devíti spravedlivými, kteří pokání nepotřebují.

Pokud takto v pokoře přistupujeme k Ježíši každý den, jeho milost nás ospravedlňuje a naše hříchy vymazává. Je nesmírnou Boží milostí, že můžeme stále předstupovat a žádat o odpuštění a Bůh nás neodmítá, ale pokorného kajícího vždy přijme. V tom máme naprostou a úžasnou jistotu. Tolik lásky nám projevuje.

Změnu srdce, kterou se stáváme dětmi Božími, nazývá Bible znovuzrozením. Bible přirovnává tuto změnu také ke klíčení dobrého semene, zasetého hospodářem. Když skrze lítost a víru přijmeme Krista jako svého Spasitele, Pán nám odpustí naše hříchy a promine trest, stanovený za přestoupení zákona. Hříšník pak stojí před Bohem jako spravedlivý člověk. Získá přízeň nebes a skrze Ducha přebývá s Otcem i Synem.

Pak existuje ještě jiná práce, která se musí vykonat; děje se to postupně. Duše má být posvěcena skrze pravdu a to se také děje vírou. Neboť jedině Kristova milost - kterou dostáváme skrze víru - nám umožňuje změnit charakter. Spasitelná víra je v podstatě důvěra v Boha skrze víru ve velkou vykupující oběť, přinesenou Božím Synem na Golgotě. V Kristu spatřuje ospravedlněný věřící svou jedinou naději a vysvoboditele.

Hříšník hledí na duchovní stránku zákona Božího a jeho věčné závazky. Poznává Boží lásku v tom, že byla ustanovena náhrada a jistota pro viníka, a že tímto náhradníkem je Někdo, kdo je roven Bohu. Tato nesmírná milost, které se v daru spasení dostává světu, naplňuje hříšníka úžasem. Tato Boží láska k člověku láme každou překážku. Člověk přichází ke kříži, stojícímu mezi božstvím a lidstvím a lituje svých hříchů za přestoupení zákona, protože Kristus ho táhne k sobě. Nečeká, že zákon ho očistí od hříchu, neboť zákon nemůže odpustit ani spasit ty, kdo ho překročili. Člověk vzhlíží k trpící Oběti jako ke své jediné naději, kaje se před Bohem, protože zákony Jeho vlády byly porušeny - a pln víry k našemu Pánu Ježíši Kristu jako Jedinému, který může spasit a očistit hříšníka od každého přestoupení zákona.

Hříchu se může vzepřít a přemoci jej pouze skrze mocné působení Třetí božské osoby. Duch svatý přišel, aby mařil dílo ďáblovo, a stará se o to, aby přispěl ku pomoci každé kající se duši a uchránil ji před hříchem. Lidské srdce nikdy nepozná štěstí, dokud se nepoddá přetváření Duchem Božím. Duch přizpůsobuje obnovenou duši obrazu Ježíše Krista. Skrze jeho vliv se nepřátelství vůči Bohu změní na víru a lásku a pýcha na poníženost. Duše pochopí krásu pravdy a Kristus je ctěn v dokonalosti charakteru.

Žalm 119,34 - Dej mi porozumět, budu střežit tvůj zákon a jej zachovávat celým srdcem.

Při znovuzrození je srdce uvedeno do souladu s Bohem, i s Jeho Zákonem.

Pokud v hříšníkovi došlo k této velké proměně, přešel ze smrti do života, od hříchu ke svatosti, od přestoupení a vzpoury k poslušnosti a věrnosti.

Mylná učení o posvěcení, pramenící z nedbání nebo odmítání Božího Zákona, zaujímají velké místo v náboženských hnutích dnešních dnů. Tyto teorie jsou klamné v učení i nebezpečné v praktických důsledcích. A skutečnost, že tak všeobecně získávají na oblibě, způsobuje, že je více než důležité, aby všichni měli jasné porozumění toho, co učí na toto téma Písmo svaté.

Pravé posvěcení je biblickým učením. Apoštol Pavel ve svém dopise sboru v Tessalonice říká: „Toto je vůle Boží, vaše posvěcení.“ (1 Tess 4,3; KJB) A jeho modlitbou je: „Sám pak Bůh pokoje posvětití vás ve všem.“ (1 Tess 5,23) Bible jasně učí, co je posvěcení a jak ho má být dosaženo. Spasitel se modlil za své učedníky: „Posvětití jich v pravdě své, slovo tvé pravda jest.“ (Jan 17,17) A Pavel učí, že věřící mají být „posvěceni Duchem svatým.“ (Řím 15,16; KJB)

Co je dílem Ducha svatého? Ježíš pravil svým učedníkům: „Když pak přijde ten Duch pravdy, uvedeť vás ve vselickou pravdu.“ (Jan 16,13) A žalmista říká: „Zákon tvůj je pravda.“ (Žalm 119,142)

Slovo Boží a Duch Boží odhalují lidem veliké zásady spravedlnosti vyjádřené v Jeho Zákonu. A protože Zákon Boží je „svatý, spravedlivý a dobrý,“ protože je opisem božské dokonalosti, vyplývá z toho, že povaha formovaná poslušností tohoto Zákona bude svatá. Dokonalým příkladem takové povahy je Kristus. Praví: „Já jsem zachoval přikázání svého Otce.“ „Já stále činím to, co se jemu líbí.“ (Jan 15,10; 8,29; Ns) Následovníci Kristovi se mu mají stát podobnými - skrze milost Boží mají formovat povahy v souladu se zásadami Jeho svatého Zákona. Toto je biblické posvěcení. Toto dílo může být vykonáno jen skrze víru v Krista, mocí přebývajícího Ducha Božího v srdci.

Křesťanský život nespočívá v pozměnění starého života, nebo v jeho zlepšení, ale spočívá v úplné změně lidské přirozenosti, v obrácení se, ve znovuzrození. Znamená zemřít svému "já" a hříchu a žít zcela nový život. Tuto změnu může způsobit jedině Duch svatý.

Nikodém nemohl porozumět tomuto dílu znovuzrození. Proto Ježíš použil názorně působení větru, aby Nikodém porozuměl: "Vítř kam chce věje a hlas jeho slyšíš, ale nevíš, odkud přichází a kam jde. Tak je každý, kdo se z Ducha narodil." Jan 3,8

Slyšíme jak vítr vane ve větvích stromů a pohybuje listy a květinami. Přesto jej nevidíme a nikdo neví, odkud přichází a kam jde. Tak je tomu s působením Ducha svatého na lidská srdce. Nelze je vysvětlit právě tak, jako pohyby větru. Žádný člověk nemůže určit přesný čas nebo místo, anebo vylíčit veškeré okolnosti průběhu svého obrácení. To však není důkazem, že by nebyl obrácen. Kristus působí stále na lidská srdce skrze své neviditelné činitele, tak jako vítr. Působí postupně, snad si to člověk ani neuvědomuje. Ale přesto je jeho duše neustále přitahována ke Kristu. Toto působení vzniká rozjímáním o Kristu, čtením Písma, nebo slyšením kázáného slova.

Náhle, když Duch přichází s přímější výzvou, duše se ochotně odevzdá Ježíši. Mnozí to nazývají náhlým obrácením. Ale to je výsledek dlouhého působení Ducha Božího, trpělivého, postupného průběhu.

Vítr sám je neviditelný, jeho účinky však můžeme vidět i cítit. Těž působení Ducha se projeví ve skutcích toho, jenž Jeho spasitelnou moc pocítil. Jakmile se Duch Boží zmocní srdce člověka, nastává změna v životě. Mizí zlé myšlenky a zlé činy; místo zlosti, závidivosti a hádek přichází láska, pokora a pokoj. Radost nahradí smutek a obličej září nebeským jasem. Nikdo nevidí ruku, jež ulehčuje břímě, ani světlo sestupující shůry. Odevzdá-li se duše cele Bohu, přichází požeňování a neviditelná moc stvoří novou bytost k obrazu Božímu.

Omezená mysl nemůže pochopit dílo vykoupění. Jeho tajemství se vymyká lidskému chápání. Ale ten, jenž přechází ze smrti do života, poznává, že je to božská skutečnost. Počátek vykoupění můžeme poznat již zde na své osobní zkušenosti. Jeho konec sahá až na věčnost.

2. Korintským 5,17 - Proto je-li kdo v Kristu, je nové stvoření. Staré věci pominuly, hle, je tu všechno nové.

Stará přirozenost, zrozená z krve a z vůle těla, nemůže obdržet za dědictví Boží království. Staré způsoby, dědičné sklony, dřívější zvyky musí být opuštěny, protože milost se nedědí. Znovuzrození spočívá v nových pohnutkách, v novém vkusu a v nových náklonnostech. Ti, kdož jsou skrze Ducha Svatého zrozeni k novému životu, se stali účastníky božské přirozenosti, a ve všech svých zvycích a způsobech podávají důkaz o svém vztahu ke Kristu. Jestliže si lidé, kteří se nazývají křesťany, ponechají všechny své přirozené povahové nedostatky a sklony, v čem se pak jejich stav liší od světských lidí? Pravdu, jako posvěcující a očišťující prostředek, nedoceňují. Nenarodili se znovu.

Jak mohu přebývat v Kristu ?

Ježíš dal Svůj život za nás. Nedáme mu svou nejsilnější lásku, své nejsvětější touhy a svou nejlepší službu?

Posvěť se Bohu hned ráno, to ať je tvá první činnost: Modli se: "Přijmi mě, Pane, celého jako své vlastnictví. Kladu všechny své plány k tvým nohám. Použij mne dnes ve své službě. Zůstaň ve mně a dej, abych celé své dílo dokonal v tobě". Tak se modli každodenně. Každé ráno se posvěť Bohu pro nadcházející den. Předlož mu všechny své plány, aby svou prozřetelností určil, které se mají uskutečnit a které nikoli. Tak vkládej každý den svůj život do rukou Božích a tvůj život se bude stále více a více utvářet podle života Kristova.

Život v Kristu je život vyrovnaný. Nemusí v něm být nějaké citové vzrušení, ale má v něm být trvalá pokojná důvěra. Naději nevkládáš v sebe, nýbrž v Krista. Tvá slabost se spojuje s jeho silou, tvá nevědomost s jeho moudrostí, tvá křehkost s jeho vytrvalostí a silou. Nesmíš se proto dívat na sebe, nesmíš myslet na sebe, nýbrž se musíš dívat na Krista. Přemýšlej o jeho lásce, o kráse a dokonalosti jeho povahy. Kristus v sebezapření, Kristus v pokoře, Kristus v čistotě a svatosti, Kristus ve své nevýslovné lásce - to jsou náměty pro rozjímání. Jen tehdy, miluješ-li Krista, máš-li ho za příklad, spoléháš-li plně na něho, jen tehdy se měníš k jeho podobě.

Zabýváme-li se vlastním já, odvracíme se od Krista, zdroje síly a života. Právě proto se satan stále snaží odvést naši pozornost od Spasitele a zabránit tomu, abychom s ním byli v souladu a ve spojení. Snaží se rozptýlit naši mysl světskými radovánkami, životními starostmi, potížemi a strastmi, nedostatky druhých lidí nebo vlastními chybami a slabostmi. Nedej se oklamat jeho výmysly. I mnozí z těch, kdo jsou opravdu svědomití a kdo chtějí žít pro Boha, svede často k tomu, že přemýšlejí o svých chybách a slabostech, a při tom doufá, že je oddělí od Krista a tak nad nimi zvítězí. Neměli bychom proto myslet především na sebe a neměli bychom žít v úzkosti a strachu, zda budeme spaseni. To všechno nás odvrací od zdroje síly. Svěř se plně Bohu a důvěřuj mu. Mluv o Ježíši a mysl na něho. Dovol, aby se v něm ztratilo tvoje "já". Odlož všechny pochybnosti, zapuď všechny strach. Říkej spolu s apoštolem Pavlem: "Co žije, nejsem již já, ale Kristus žije ve mně. Pokud nyní žiji v tělesnosti, je to život ve víře Syna Božího, jenž ke mně pojal lásku a vydal sám sebe za mně." (Gal 2,20). Odevzdej se Bohu. On uchová to, co jsi mu svědčil. Odevzdáš-li se do rukou toho, jenž tě miluje, provede tě bezpečně úskalími.

Ať rosteme v křesťany. Nemáme zůstat stát, dnes máme pokročit v tom, co jsme byli včera; učme se každý den být důvěřivější, plněji spoléhejme na Ježíše. Takto máme růst. Dokonalosti nedosáhneme jedním skokem; posvěcení je celoživotním dílem...

CHCETE SE DNES ODEVZDAT KRISTU?

Nečekejte na vhodnější dobu a vyznejte DNES Kristu své hříchy, svou bídu a můžete mít jistotu, že ať jste učinili v životě cokoli špatného, On vás přijme. Modlete se svými slovy s upřímností a odevzdaností. Pokořte své JÁ a vpust'te KRISTA přímo do svého srdce. On pak promění váš život a zapíše do nitra svatý zákon. Budete tak v Kristu novým člověkem. Bůh vám žehnej.

Křesťanský život i znovuzrození je krásně popsáno v [knížce Cesta ke Kristu](#)